Dosar nr. 5r-1998/2025
4-25059043-12-5r-30042025

HOTĂRÂRE
în numele Legii

05 septembrie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanţa de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător Verginia Baltag
Grefieri Serghei Mihai, Alina Burlacu
Cu participarea:
Agentului constatator Andrei Tihai
În absența:
Persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional Grigore Rusu

Examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională la contestația depusă de Grigore Rusu, născut la *****, IDNP *****, împotriva deciziei de sancționare contravențională pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, înserată în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 06 346531 din 10 aprilie 2025,

a c o n s t a t a t:

La data de 10 aprilie 2025, de către agentul constatator Andrei Tihai, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, seria/nr. MAI 06 346531, în privința lui Grigore Rusu, pentru faptul că, în perioada iunie-octombrie 2024, aflându-se în mun. Chișinău, ***** aceasta a acceptat și primit mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru sine, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din 20 octombrie 2024.

Acțiunile imputate lui Grigore Rusu au fost calificate potrivit art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37.500 lei.

În dezacord cu decizia de sancționare contravențională, la data de 17 aprilie 2025, Grigore Rusu a depus o contestație înregistrată cu nr. 3333 la Inspectoratul de Poliție Rîșcani. În conținutul contestației, Grigore Rusu a indicat că nu recunoaște vina, contestă procesul-verbal și decizia de sancționare, considerându-le adoptate contrar prevederilor legale și în contradicție cu circumstanțele de fapt.

Invocă faptul că întregul proces s-a derulat în regim de urgență, fără a-i fi explicate drepturile și obligațiile, fără a-i fi asigurat un apărător, fără informare clară asupra faptei

imputate și fără prezentarea vreo-unei probe. A susținut că, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu erori grave, sub presiune și amenințări privind posibile dosare penale.

Prin contestație, Grigore Rusu a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 10 aprilie 2025, cu încetarea procesului contravențional pe motivul inexistenței faptei.

În cadrul ședinței de judecată, agentul constatator, Andrei Tihai a susținut legalitatea procesului-verbal și deciziei de sancționare. Explică că toate drepturile contravenientului au fost respectate. Susține că în cadrul examinării materialului s-au stabilit numeroase legături pe care le-a avut Grigore Rusu cu aplicația PSB din Federația Rusă. Indică că faptele au fost stabilite în baza materialului contravențional aflat în gestiunea INSP.

În cadrul ședinței Grigore Rusu nu s-a prezentat, fiind citat legal, corespunzător potrivit art. 455 din Codul contravențional s-a dispus examinarea cauzei în absența acestuia.

Soluționând contestația depusă de Grigore Rusu împotriva deciziei de sancționare contravențională, instanța o consideră întemeiată și urmează a fi admisă, având în vedere următoarele considerente de fapt și de drept.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, *instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.*

Astfel, la examinarea cauzei, instanța va efectua un control devolutiv, inițial asupra procedurii de înaintare a contestației, conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție și fondului acuzațiilor aduse persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Conform art. 448 alin. (1) și (3) din Codul contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, precum și procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare este de 15 zile de la data emiterii sau, pentru părțile absente, de la comunicarea deciziei.*

Potrivit materialelor cauzei, procesul-verbal a fost întocmit la 10 aprilie 2025, iar contestația a fost depusă la 17 aprilie 2025, fiind înregistrată cu nr. 3333 la IP Rîșcani. Prin urmare, contestația este depusă în termen, potrivit art. 448 alin. (1) teza I din Codul contravențional.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, în vederea asigurării respectării principiului legalității și dreptății, consacrate în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

În acest context, respectarea exigențelor prevăzute de art. 443 din Codul contravențional este impusă agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art. 445 din același cod.

Pe aspectul legalității instanța consideră necesar să sublinieze că, potrivit actului de învinuire, perioada pretinsei comiteri a faptei, indicată ca perioada *"iunie-octombrie 2024",* include o durată semnificativă anterioară intrării în vigoare a normei contravenționale prevăzute la art. 47[1] din Codul contravențional. În concret, art. 47[1] a fost introdus în Codul contravențional prin Legea nr. 230 din 31 iulie 2024, publicată în Monitorul Oficial la data de 15 august 2024 – moment de la care a devenit aplicabilă. În lipsa unei delimitări precise a perioadei în care s-ar fi săvârșit fapta, instanța nu poate stabili cu certitudine dacă aceasta a avut loc înainte sau după intrarea în vigoare a noii norme legale, ceea ce ridică o problemă de aplicare în timp a legii *(ratione temporis).*

Având în vedere principiul legalității și interdicția aplicării retroactive a unei norme contravenționale mai nefavorabile, instanța nu se poate substitui organului constatator pentru a stabili data exactă a comiterii unei fapte care, la acel moment, nu era sancționată contravențional. Totuși, potrivit art. 455 din Codul contravențional, lipsa indicării momentului exact al săvârșirii faptei atrage nulitatea procesului-verbal doar în măsura în care afectează substanțial drepturile procesuale ale persoanei vizate ori compromite posibilitatea efectivă de exercitare a dreptului la apărare — ceea ce, în prezenta cauză, nu a fost reținut de instanță. Ținând cont de faptul că perioada indicată include un interval anterior intrării în vigoare a art. 47[1] din Codul contravențional (15 august 2024), iar actul de constatare nu precizează cu exactitate data săvârșirii faptei, instanța consideră că aplicabilitatea acestei norme este incertă din perspectiva principiului neretroactivității. Prin urmare, *ex abundanti cautela*, instanța procedează la analiza pe fond, pentru ipoteza în care fapta ar fi fost comisă ulterior intrării în vigoare a normei legale.

Prin urmare, instanța reține legalitatea procesului-verbal, urmând să examineze în fond învinuirea adusă persoanei vizate, raportându-se la probatoriul administrat.

Potrivit învinuirii Grigore Rusu a fost sancționat pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] din Codul contravențional, adică – *Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale ce țin de exercitarea liberă, corectă și nedistorsionată a drepturilor electorale. Prin incriminarea coruperii electorale pasive, legiuitorul urmărește să asigure integritatea procesului electoral și protejarea voinței electorale a alegătorilor împotriva influențelor materiale nelegitime care ar putea deturna libertatea de alegere.

Latura obiectivă a faptei se concretizează printr-o acțiune a alegătorului constând în pretinderea, acceptarea sau primirea, fie personal, fie prin intermediul altei persoane, a unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje de orice natură care nu i se cuvin. Aceste beneficii trebuie să fie oferite în legătură cu exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale. Fapta nu presupune neapărat consumarea conduitei electorale (cum ar fi

exprimarea votului într-un anumit fel), fiind suficientă acceptarea promisiunii sau înțelegerii în acest sens. Actul material trebuie să aibă o legătură directă cu scopul influențării voinței alegătorului. Întrucât norma are caracter subsidiar, fapta este calificată drept contravenție doar atunci când, prin conținutul ei, nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Subiectul este calificat, fiind reprezentat exclusiv de alegător – adică de o persoană fizică ce are calitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase. Voința de a obține un avantaj în schimbul exercitării unui drept electoral conferă faptei caracterul ilicit, chiar dacă beneficiul nu a fost efectiv încasat, iar votul nu a fost exprimat.

În temeiul celor expuse instanța consideră necesar de a examina prin prisma probatoriului administrat, existența faptei, întrunirea în fapta indicată a elementelor componenței de contravenire și necesitatea sancționării.

În susținerea învinuirii aduse lui Grigore Rusu de către agentul constatator, au fost prezentate următoarele acte și mijloace de probă:

• Procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 10 aprilie 2025, cu seria/nr. MAI 346531, act în care se indică circumstanțele săvârșirii faptei, se individualizează răspunderea și se realizează calificarea juridică a faptei contravenționale;

• Procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional din data de 10 aprilie 2025. Potrivit explicațiilor date de Grigore Rusu acesta nu este membru sau simpatizant al vreo-unui partid politic. Nu a transmis cuiva datele cardurilor bancare. Nu a instalat aplicația promsviazibank în telefon. Nu a primit transferuri de bani prin intermediul PSB. Nu este înregistrat în bot telegram. Nu a primit indicații cum să voteze la scrutinul electoral sau referendum și nu a primit sume de bani pentru a vota un favoarea unui partid politic;

• Raportul din data de 8 aprilie 2025, întocmit de către Igor Grițac, comisar principal în cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, potrivit căruia, la data de 21 martie 2025, în cadrul INSP al IGP, în conformitate cu prevederile articolului 374 alineatul (2) indice 1 din Codul Contravențional, a fost inițiat procesul contravențional cu numărul RAP 01433516, cu privire la unele persoane implicate în fapte de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător, a bunurilor, serviciilor și avantajelor sub orice formă, pentru sine sau pentru altă persoană, pentru a exercita sau a nu exercita unele drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican-constituțional din toamna anului 2024;

• Raportul din data de 09 aprilie 2025, întocmit de către Igor Grițac, comisar principal, potrivit căruia, în rezultatul măsurilor întreprinse de către organul de constatare, s-a stabilit că Grigore Rusu a avut mai multe conexiuni cu aplicația mobilă cu identificatorul PSB, ce aparține băncii comerciale Promsveazibank, fapt prin care, în

acțiunile lui Grigore Rusu, sunt prezente elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.47[1] alin. (1) din Codul Contravențional;

• Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 8 noiembrie 2024, prin care se apreciază pertinența rezultatelor obținute prin măsura specială de investigație – colectarea informațiilor privind aplicația mobilă PSB, pentru perioada 1 ianuarie – 22 octombrie 2024, de la operatorul SA „Moldcell". Totodată, se dispune amânarea informării persoanei supuse acestei măsuri, până la finalizarea urmăririi penale;

• Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 22 octombrie 2024, emisă în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, prin care s-a dispus efectuarea măsurilor speciale de investigație, constând în colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, în special cu privire la aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" din Federația Rusă, aparținând Băncii Comerciale Promsviazibank, pentru perioada 1 ianuarie 2024 – până la momentul executării;

• Încheierea din 1 aprilie 2025, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana și mandatul judecătoresc aferent acesteia, prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr. 2023970322, în cauza contravențională RAP 01433516, și anume a următoarelor acte: Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 22 octombrie 2024, emisă în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, prin care s-a dispus efectuarea măsurilor speciale de investigație, constând în colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, în special cu privire la aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" din Federația Rusă, aparținând Băncii Comerciale Promsviazibank, pentru perioada 1 ianuarie 2024 – până la momentul executării încheierii; Încheierea și mandatul judecătoresc emis de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la 22 octombrie 2024, cu nr. 13-7922/2024, prin care se autorizează efectuarea măsurilor speciale de investigație privind colectarea de informații de la furnizorii de servicii electronice pentru aceeași perioadă; Procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație – colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, întocmit la 6 noiembrie 2024, cu anexă - purtător material de informații pe suport optic de tip DVD-R, conținând rezultatele obținute de la furnizorul de telefonie mobilă SA „Moldcell"; Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 8 noiembrie 2024, prin care se apreciază pertinența rezultatelor obținute prin măsura specială de investigație – colectarea informațiilor privind aplicația mobilă PSB, pentru perioada 1 ianuarie – 22 octombrie 2024, de la operatorul SA „Moldcell". Totodată, se dispune amânarea informării persoanei supuse acestei măsuri, până la finalizarea urmăririi penale;

• Încheierea din 1 aprilie 2025, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana și mandatul aferent acesteia, prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr. 2023970322, în cauza contravențională RAP 01433516, și anume a următoarelor acte: Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 19

noiembrie 2024, emisă în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, prin care s-a dispus efectuarea măsurilor speciale de investigație, identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii și comunicații electronice SA „Moldcell”, cu indicarea datelor de identificare ale abonatului sau ale utilizatorilor unei rețele de comunicații electronice, adresele fizice de prestare a serviciului, a cartelelor SIM unice (46040 numere) fixate pe un CD de tip DVD-R având pe el inscripția „Anexa 1 Moldcell”; Procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii și comunicații electronice SA „Moldcell”, întocmit la 9 decembrie 2024, cu anexă - purtător material de informații pe suport optic de tip DVD-R, conținând rezultatele obținute de la furnizorul de telefonie mobilă SA „Moldcell”; Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 11 decembrie 2024, prin care se apreciază pertinența rezultatelor obținute prin măsura specială de investigație – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii și comunicații electronice SA „Moldcell”;

• Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 22 octombrie 2024 și mandatul judecătoresc aferent acestei încheieri, prin care s-a autorizat efectuarea măsurii speciale de investigație: colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice – SA „Moldcell”, privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB ce aparține Băncii Comerciale Promsviazibank din Federația Rusă;

• Ordonanța din 19 noiembrie 2024, emisă de procurorul delegat din cadrul Procuraturii Anticorupție, Cristina Carajeleascov, prin care se dispune efectuarea măsurii speciale de investigare: identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii și comunicații electronice SA „Moldcell”;

• Ordonanța din 11 decembrie 2024, emisă de procurorul delegat din cadrul Procuraturii Anticorupție, Cristina Carajeleascov, privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii și comunicații electronice SA „Moldcell”.

Analizând minuțios conținutul procesului-verbal, raportat la probatoriul administrat, instanța ajunge la concluzia că agentul constatator a examinat superficial această cauză și fără a efectua o investigație veritabilă privind faptele supuse examinării.

În conformitate cu articolul 93 din Codul de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru soluționarea cauzei.* În acest context, este esențial să se facă distincție între actele procesuale și mijloacele de probă reglementate de normele procesuale.

În speța analizată, instanța constată că încheierile judecătorești de autorizare a măsurilor speciale de investigație, mandatele judecătorești de efectuare a acestor măsuri, precum și ordonanțele procurorului care dispun și apreciază pertinența rezultatelor

obținute prin măsurile respective nu pot fi considerate mijloace de probă conform articolului 93 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Astfel, încheierile Judecătoriei Chișinău din 1 aprilie 2025 prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație, ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție din 22 octombrie 2024 privind măsurile speciale de investigație, precum și ordonanța din 19 noiembrie 2024 și ordonanța din 11 decembrie 2024 nu reprezintă mijloace de probă direct admisibile în procesul contravențional, ci sunt acte procesuale prin intermediul cărora s-au realizat acte de procedură sau s-au autorizat măsuri speciale de investigație. Aceste acte au rolul de a reglementa modalitatea de desfășurare a investigațiilor și de a asigura respectarea procedurilor legale, dar nu pot fi utilizate direct ca probe, deoarece nu conțin în mod direct fapte, declarații sau elemente de probă efective care să susțină acuzațiile.

În acest sens, în pofida faptului că aceste acte sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispozițiilor art. 93 alin. (2), care reglementează explicit mijloacele de probă admisibile.

Astfel, instanța trebuie să aprecieze că, deși aceste acte pot contribui la contextul procedurii legale, ele nu îndeplinesc cerințele necesare pentru a fi considerate dovezi în cadrul procesului contravențional. Ele sunt doar acte procesuale care permit desfășurarea unor investigații, dar nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente de fapt suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientului.

În concluzie, instanța va respinge ca nefondată utilizarea în procesul contravențional a încheierilor judecătorești de autorizare a măsurilor speciale de investigație, a mandatelor și ordonanțelor procurorilor ca mijloace de probă, acestea având doar rol procedural, fără a aduce date concludente și pertinente asupra faptelor care constituie obiectul cauzei contravenționale.

Cu referire la rolul probatoriu în opinia instanței în cazul efectuării măsurilor speciale de investigații urmează a fi utilizate actele de consemnare a rezultatelor și purtătorilor de informații. Conform normelor legale în vigoare, consemnarea măsurilor speciale de investigație trebuie să fie realizată prin întocmirea unui proces-verbal pentru fiecare măsură efectuată, care trebuie să conțină informații detaliate și precise.

Astfel, procesul-verbal trebuie să includă datele referitoare la locul și data efectuării măsurii, ora de început și finalizare, funcția și numele persoanei care întocmește documentul, numele și statutul celor care au participat la efectuarea măsurii, precum și descrierea faptelor constatate și a acțiunilor întreprinse. De asemenea, procesul-verbal trebuie să menționeze, atunci când este cazul, utilizarea mijloacelor tehnice precum fotografierea, filmarea, înregistrarea audio și rezultatele obținute în urma acestor măsuri.

Potrivit articolului 93 din Codul de procedură penală, probele trebuie să fie dobândite în conformitate cu legea și să servească la stabilirea existenței sau inexistenței unei fapte contravenționale. În conformitate cu normele legale, procesul-verbal de consemnare trebuie să fie întocmit de către persoanele autorizate și să fie însoțit de toate materialele relevante pentru măsura specială de investigație, inclusiv purtătorul de informații, care trebuie să fie sigilat și anexat la procesul-verbal. La caz, aceste mijloace

de probă nu au fost prezentate, respectiv instanța reiterează că nu a putut stabili pertinența actelor procesuale enunțate supra cu obiectul cercetării.

Instanța constată că, în cadrul procedurii contravenționale împotriva lui Grigore Rusu, autoritatea constatatoare a utilizat o serie de acte provenite din cauza penală nr. 2023970322. Este vorba despre ordonanțe ale procurorului și încheieri ale instanței de judecată prin care au fost autorizate măsuri speciale de investigație și, ulterior, s-a dispus folosirea rezultatelor obținute în acea cauză penală într-o cauză contravențională. Se reține în mod expres că utilizarea acestor date a fost aprobată prin încheierile emise de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la 1 aprilie 2025, în care s-a permis transferul rezultatelor MSI din cauza penală în cauza contravențională. Cu toate acestea, instanța apreciază că simpla existență a unor asemenea încheieri nu este de natură să acopere cerințele legale stricte privind admisibilitatea probelor, întrucât folosirea rezultatelor măsurilor speciale de investigație într-o altă procedură decât cea penală în care au fost obținute impune, potrivit art. 136 alin. (7) din Codul de procedură penală, nu doar o autorizare formală, ci și respectarea integrală a cadrului legal privind administrarea și verificarea acestor date. Astfel, conform art. 93 alin. (4) din același cod, datele obținute prin activități speciale de investigație pot fi admise ca probe numai dacă au fost administrate și verificate prin mijloacele prevăzute expres de lege. În cauză, aceste date nu au fost analizate în mod efectiv, nefiind prezentate stenograme, rapoarte de conținut, expertize sau alte mijloace care să confirme autenticitatea și pertinența rezultatelor.

Totodată, instanța constată că actele invocate, precum ordonanțele procurorului și încheierile judecătorești privind autorizarea MSI, nu reprezintă, în sine, mijloace de probă în sensul art. 93 alin. (2) Cod procedură penală, ci sunt acte procedurale care reglementează desfășurarea activității de investigație. Ele nu conțin fapte, constatări ori observații de natură să dovedească în mod direct vinovăția persoanei vizate în cauza contravențională și, prin urmare, nu pot fundamenta o sancțiune contravențională. De altfel, art. 94 din Codul de procedură penală interzice utilizarea ca probe a datelor obținute din surse care nu pot fi verificate în ședință sau în condițiile în care au fost încălcate garanțiile esențiale de legalitate și de protecție a drepturilor persoanei.

Instanța reține, de asemenea, că întreaga construcție probatorie a procesului-verbal contravențional emis în privința lui Grigore Rusu se bazează exclusiv pe datele provenite din cauza penală, fără a exista în procedura contravențională o cercetare proprie, independentă, ori administrarea unor probe obținute direct și legal în această cauză. O asemenea situație contravine principiului autonomiei procedurii contravenționale și obligației instanței de a stabili în mod nemijlocit fapta și vinovăția, conform art. 458 din Codul contravențional.

Având în vedere cele expuse, instanța constată că utilizarea în prezenta cauză a rezultatelor obținute prin măsuri speciale de investigație efectuate într-o altă cauză penală este ilegală.

În temeiul celor argumentate, instanța reține în calitate de mijloace de probă: - procesul-verbal cu privire la contravenție; și procesul verbal în care sunt consemnate declarațiile lui Grigore Rusu, care nu conțin date concludente în sensul demonstrării

vinovăției acestuia. Mai mult, atât în textul contestație cât și în explicațiile date prin acest proces-verbal Grigore Rusu a insistat asupra nevinovăției sale.

Instanța reține că nu a fost prezentat niciun alt mijloc de probă direct, de natură să confirme afirmațiile agentului constatator sau să susțină cu certitudine existența elementelor constitutive ale faptei contravenționale imputate. Rapoartele și citația prezentate nu constitute altceva decât acte procesuale sau corespondența oficială între instituții, care în mod evident nu se încadrează nici în categoria mijloacelor de probă în materie penală, cât și în cea contravențională.

Instanța reține că o mare parte a materialului probator s-a bazat pe rezultatele unor măsuri speciale de investigație efectuate în cadrul unei cauze penale distincte (nr. 2023970322), rezultatele cărora au fost transferate în prezenta procedură contravențională în temeiul unor încheieri judecătorești din 1 aprilie 2025. Cu toate acestea, datele respective nu au fost supuse unei verificări efective și nu au fost însoțite de procese-verbale clare, stenograme sau alte elemente care să certifice autenticitatea și relevanța lor în prezenta cauză. În definitiv referindu-se la aceste acte instanța remarcă că acestea sunt prezentate în copii, fără justificarea lipsei mențiunii privind corespunderea cu originalul, respectiv apar dubii cu privire la modul de dobândire de către agentul constatator, autenticitatea acestora și veridicitatea conținutului, astfel că aceste acte nu sunt reținute de către instanța ca fiind probe și inclusiv anexate la materialele cauzei cu încălcarea procedurii.

Concluzionând, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 346531 din 10 aprilie 2025 nu este însoțit de nicio probă materială, nicio înregistrare, transcript, document bancar ori alt mijloc care să ateste că Grigore Rusu a acceptat sau a primit sume de bani pentru exercitarea unui drept electoral și în principal că acesta dispune de dreptul de a vota.

În această conjunctură, instanța constată că există dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse lui Grigore Rusu, iar în lipsa unor probe suficiente, legale și concludente, temeinicia procesului-verbal nu poate fi susținută fără a încălca principiul prezumției de nevinovăție.

Conform prevederilor art. 375 din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

În raport cu materialul probator administrat în cauză, instanța constată că fapta imputată contravenientului nu a fost demonstrată prin mijloace de probă directe, pertinente și legal obținute, care să confirme susținerile agentului constatator sau să ateste în mod obiectiv existența unei fapte de pretindere, acceptare ori primire de bunuri sau avantaje necuvenite în scopul exercitării unui drept electoral.

Simpla corespondență instituțională și extrasele dintr-o cauză penală distinctă, prezentate în copii neverificate, fără garanții de autenticitate și legalitate, nu pot fi

asimilate probelor administrate în condițiile prevăzute de lege, iar inexistența unor înregistrări, documente justificative ori alte dovezi materiale compromite iremediabil temeinicia procesului-verbal de contravenție. În aceste condiții, instanța reține că nu doar fapta nu a fost dovedită, ci, în mod corespunzător, nici latura obiectivă a contravenției prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional nu poate fi reținută, concluzia impunându-se cu atât mai mult în temeiul principiului prezumției de nevinovăție.

În ordinea respectivă, instanţa ține cont de dispoziţiile art. 461 alin. (1) Cod contravenţional potrivit cărora ”*în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.”* Conform art. 441 lit. a) din Codul contravențional, ”*procesul contravențional trebuie încetat atunci când nu există fapta contravențională.”*

În baza celor expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. 441, art. 443, art. 445, art. 448, art. 460 – 462 Cod contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de Grigore Rusu, născut la *****, IDNP *****, împotriva deciziei de sancționare contravențională pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancționare înserată în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 346531 din 10 aprilie 2025 și se încetează procesul contravențional în privința lui Grigore Rusu, din motiv că nu există fapta contravențională.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
Judecător **Verginia Baltag**